

A panelházak között még este is forróság volt.
Zöldre mázolt, gomba alakú lámpák
világítottak gyengén a játszótér sarkain.
Egy állt középen is, de az már kiégett.

Te mindig is itt laktál szemben szüleid
öröklakásában. Tina Turnert utánoztad,
nem csak a frizuráddal, de betanultad
a dalait és titokban te is rajzoltál.

Nem voltak nagyratörő terveid, rendesen
megtartottad az iskolában az angolórákat,
majd hazakísértél, de a kezemet se merted
megfogni. Délutánonként átmentem

korrepetálásra. Akkor észre se vettem,
de minden alkalommal a befejezett jelent
ismételtük, majd ültünk a fák által körbevett
padon a téren, mint az ige két része.

Elhittem, ez is része a beilleszkedésnek,
de amikor néhány hónap múlva el kellett
költöztünk, már nem voltál jó levélíró.

70 SZÚNYOGGÖMB

Lehetnék akár Woody Allen dublőre,
huszonegyre lapot húzok és boldogan
mosolyogok az ászra. Körözést adnak
ki ellenem. Az egyetlen barátom
egy virág, eddig nálam húzta meg
magát. Mindketten felülünk egy vonatra
és fülelünk, jön-e már a zsernyák,
akit ha baj lesz kétszer verünk át.
A virág reklámszöveggel nyugtat.
Hamarosan átérünk a határon,
addig folyik a veríték patakokban.
Hirtelen leoltják a villanyt a vagonban,
aki húnyt, aki nem hol bújkál.
Ránk tör száz rendőr, óriási
vérfürdő lesz ebből vagy inkább
vérvétel. Hirtelen egy hegyes késsel,
mint kiscsöcsöt, felvágok
egy megtöltött zacskót,
amiben régóta érlelem ezt a támadást.
Szúnyogfelhőt indítok az egyenruhásokra,
és most már nem félttem magunkat,
megszökünk és az Alpok tetején
egy teraszon ebédelünk a virággal
és a huszonegy fogával.